

Недѣлѣж по заповѣдь-тѣ Божіѣ, не вардятъ праздницы въ честь на Святы-тѣ. Причины-тѣ да не вардятъ съ слѣдующи-тѣ.

1) Защото вѣрувать, че най добрый-тѣ начинъ да почитатъ Святы-тѣ е, да *подражаватъ добродѣтель-тѣ имъ*; и 2) защото не намиратъ примѣръ въ Свято-то Писаніе за праздницы въ честь на Святы-тѣ. Моисей, Илія, Исаія и другы, были много почитаеми отъ Бога, и отъ Церквѣ-тѣ, но не ся опрѣдѣлило ни единъ день отъ Бога, или отъ Пророцы-тѣ, или отъ Апостолы-тѣ, въ които да ся празднува за честь-тѣ имъ. 3) Защото четвърта-та заповѣдь Божія казува: “Помни Сѣбботный-тѣ день за да го освящавашъ. *Шестъ дни работи*, и направи всички-тѣ си дѣла” (Исх. 20; 8, 9). Тука колкото строго ся заповѣда да освящавамы седмый тѣ день, толкова пакъ строго ся заповѣда да работимъ шесть дена. Ако иждивявамъ четвѣртѣ-тѣ часть отъ шесть-тѣ дена да празднувамъ, не вардимъ заповѣдь-тѣ: *Шестъ дни работи*,” При това Павелъ казалъ на Галатцы-тѣ, че ся бои отъ тѣхъ защото *вардили дни-тѣ*. “Вардите дни-тѣ и мѣсецы-тѣ, и врѣмена-та и години-тѣ; боіж ся за васъ да не бы на пусто да съмь ся трудилъ по между вы” (Гал. 4; 10, 11). 4) Защото до послѣднѣж-тѣ половинѣ на четвѣртый-тѣ вѣкъ не было опрѣдѣлено да ся празднувать дни въ честь на Святы-тѣ.

По тыя причины Протестанти-тѣ не вардятъ праздницы, и това прави голѣмо разли-